

[Ministeren for Grønland.]

tidig dermed bortfalder overskydende 2,2 points svarende til i Danmark 0,2 points, og hvis bortfald af 2,2 points ikke havde fundet sted, ville en mindre stigning på godt 1 point i julipristallet i Grønland udløse en dyrtidsportion og dermed give en årlig merudgift på nær ved 1 mill. kr., som altså nu antagelig bliver sparet.

En sådan automatisk overførsel af lønstigningerne inden for lavtlønsområdet, som der er tale om, når man minder om sammenhængen med GAS-lønningerne, til de højest lønnede har haft uheldige virkninger og har været medvirkende til stadig at uddybe kløften mellem aflønningerne i henhold til GAS-overenskomsterne og aflønningen af de hjemmehørende tjenestemænd og hjemmehørende ansatte i henhold til de øvrige overenskomster, og det kan siges at være i alt fald meget forståeligt, at man hæfter sig ved det uheldige i og også det urimelige i, at denne forskel stadig er blevet uddybet.

Det er vanskeligt at skønne over de besparelser, der opnås ved, at lønstigninger over 20 pct. først udbetales i 1973. Årsagen hertil er, at man ikke har afsluttet honorargennemgangen endnu. Rent skønsmæssigt kunne man tænke sig besparelser på ca. 150.000 kr., men jeg vil gerne bekræfte over for det ærede medlem hr. Ivar Nørgaard, at denne honorargennemgang er i gang.

Nu kan jeg let tænke mig, at nogen vil sige, at det slet ikke er så lidt, ministeren har måttet give sig her i forhold til udvalgets ønsker; og selv om ingen her i folketinget efter betænkningen at dømme og at dømme efter de udtalelser, der er fremsat af ordførerne, vil sige noget sådant, er det en given ting, at det er noget, som vil blive bemærket i Grønland, hvorfra der ganske rigtigt er rettet mange protester til udvalget og også til mig i anledning af avisomtaler af de ændringer, udvalget foreslår.

Jeg vil gerne i den anledning pege på, at når jeg har været indstillet på og villig til en betydelig fleksibilitet i behandlingen af denne sag og i henseende til at imødekomme udvalgets ønsker, har det bl. a. i høj grad skyldtes, at vi har den gode tradition, at i lønningslovgivningen taler vi os til rette om tingene og ser at finde frem til enighed; og da det samme også er tilfældet eller har været det hidtil i Grønlandslovgivningen, har jeg

lagt megen vægt på, at den tilstand kunne blive bevaret imellem de danske partier.

Allerede ved førstebehandlingen af lovforslagene var vi jo inde på det, som der er peget på her: at lønningerne for tjenestemændenes vedkommende var kommet op på for højt et niveau i forhold både til GAS-lønningerne og til tilsvarende tjenestemandslønninger herhede, i alt fald så længe der endnu ikke er indført nogen indkomstbeskatning i Grønland.

Vi har også været inde på, at særlig gode lønninger er nødvendige for at sikre rekrutteringen af det fornødne personale til Grønland, og på forskellige andre forhold, der begrundes, at det er nødvendigt at holde et relativt højt lønniveau, men vi var også enige om, at visse ændringer måtte gennemføres, og jeg fremhævede under førstebehandlingen betydningen af, at en lønningslov for Grønland fandt bred tilslutning her i folketinget, og derfor kan jeg nu kun udtrykke tilfredshed med den enige betænkning, der nu foreligger fra lønningsudvalget.

En af de væsentlige ændringer, jeg skal nævne, som jeg synes er principielt rigtig, er, at man undlader pr. 1. juli 1969 at give den 3 pct.s lønforhøjelse, der hidrører fra forhøjelser inden for GAS-området, hvorved det jo tilkendegives, at folketinget er tilhænger af, at tjenestemandslønningernes afhængighed af GAS-lønningerne ophører, således at man betragter disse lønningsgrupper som værende uafhængige af hinanden i drøftelserne om, hvor store lønningerne skal være. Man står altså også derfor friere under overenskomstforhandlinger med Grønlands Arbejder Sammenslutning i fremtiden.

Nulstillingen af pristallet og bortfald af de overskydende points, hvilket jo betyder en ikke uvæsentlig dæmpning af fremtidige lønstigninger, mener jeg også er principielt rigtig.

Endelig vil jeg gerne fremhæve, at gennemførelsen af tjenestemandsløvene fra 1972 jo medfører bortfald af en række særlige goder for ikke-hjemmehørende tjenestemænd i Grønland såsom fribolig, gratis transport af brændsel og gratis levering af vand. Vi har her fulgt landsrådets indstilling og dermed, tror jeg, fjernet en anstødssten i forholdet mellem hjemmehørende og ikke-hjemmehørende ved, at der nu gennemføres ensartede regler for alle. Det har jo været